

Hendur í lumma.

At Føroyingar taptu undir samráðingunum við Bretar er ein beiskur veruleiki. At vit høvdu øll tey góðu kortini og sostatt áttu at vunnið er líka satt. Men hví taptu vit tá? Hví verða vit nú ríknir av egnum grunu? Hví taka fremmandir fiskimenn linir okkara á náttartíð á tí øki, sum skuldi verið okkara, so okkara menn koma fongleysir aftur til lands, og útgerðarmaðurin nógvur túsund krónur fátækari?

Vóru teir menn, sum sendir vórðu til samráðingar í London, ikki forir fyri at umboða okkum? Spældu teir kort síni ov illa, eila høvdu teir eingi kort við sær?

Í Gerðabók Landstýrisins standa hesi orð — og einans hesi: „Landstýrið samtykti, at Jóhan Djurhuus, skrivstovustjóri, og Óla Jákup Jensen, skipari, umboða landstýrið undir samráðingunum í London í desbr. millum danskar og bretskar myndugleikar um føroyska sjómárgsmálið“. Hendur í lumma fóru hesir útsendingar, sum av torvheiðum komu teir aftur.

Skipamálið á tingið.

Fáa vit nøkur skip?

At vit í Føroyum hava ov fá góð skip, eru allir menn samdir um. Her má tí nakað verða gjørt. Málið var nú um dagin til viðgerð á